ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1947

Vyhlásené: 24.12.1947 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

212.

Vládní nařízení

ze dne 16. prosince 1947,

jímž se provádí zákon ze dne 31. října 1947, č. 200 Sb., o dani z předmětů zbytné potřeby (přepychová daň).

Vláda republiky Československé nařizuje podle zákona ze dne 31. října 1947, č. 200 Sb., o dani z předmětů zbytné potřeby (přepychová daň):

Čl. 1.

Osvobození od daně přepychových předmětů přepravovaných z jedné výrobny do jiné, do skladu, obchodní místnosti a do dílny domáckého pracovníka nebo zpět. (K § 2, č. 1 zákona.)

(1) Za podmínek stanovených v dalších odstavcích může býti přepychový předmět vyskladněn (čl. 9, odst. 1) bez zapravení daně, aby byl přepraven:

1. z jedné výrobny (čl. 9, odst. 2) do jiné nebo do dílny domáckého pracovníka k dalšímu zpracování, opracování, zušlechťování, obnovování, opravování nebo k jakémukoliv upravování (též sestavování) nebo zpět;
2. z výrobny nebo z výrobních místností (z výrobiště, dílny) do skladu (čl. 9, odst. 4) nebo do obchodní (prodejní) místnosti (čl. 9, odst. 5), které s nimi nejsou místně spojeny (na př. společným dvorem), avšak náleží témuž poplatníku, nebo zpět; stejně se budou posuzovati případy přepravy přepychových předmětů do skladu, který sice nenáleží témuž poplatníkovi, zůstanou-li však takto uložené přepychové předměty v jeho vlastnictví (konsignační sklad);
3. z výrobny nebo ze skladu k pouhému vystavení do obchodní (prodejní) místnosti téhož poplatníka, která s výrobnou nebo se skladem není místně spojena, nebo zpět; stejně se budou posuzovati případy přepravy přepychových předmětů do obchodní (prodejní) místnosti, která sice nenáleží témuž poplatníkovi, zůstanou-li však vystavené přepychové předměty v jeho vlastnictví.

(2) Poplatník je oprávněn vyskladňovati přepychový předmět v případech odstavce 1 jen, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

1. ohlásí-li zamýšlené vyskladňování bez zapravení daně důchodkovému kontrolnímu úřadu, v jehož obvodu jest výrobna, zároveň s ohláškou, kterou je povinen podati podle §§ 11 a 20, odst. 2 zákona, nebo dodatečně alespoň 3 dny před tím než dojde k takovému vyskladnění;
2. vede-li o vyskladnění bez zapravení daně záznam, jehož vzor může stanoviti ministerstvo financí nebo úřad jím zmocněný, pokud nebyl této povinnosti podle § 12, odst. 4 zákona zproštěn;
3. vyhotovuje-li na daněprosté vyskladnění přepychového předmětu průvodní stvrzenku (konsignaci), která doprovází vyskladňovaný přepychový předmět po dobu, kdy se přepravuje bez zapravení daně.

(3) V ohlášení zamýšleného vyskladňování bez zapravení daně (odstavec 2, č. 1), které jest podati trojmo, musí poplatník uvésti:

1. jméno (firmu) a bydliště (sídlo);
2. druh přepychového předmětu a položku seznamu přepychových předmětů (příloha k zákonu);
3. způsob a cíl přepravy přepychového předmětu a v případě odstavce 1, č. 1 vylíčení další výroby;
4. způsob, jakým vede v evidenci přepravovaný přepychový předmět;
5. že se podrobuje případným dalším nutným kontrolním a zajišťovacím opatřením, která může místně příslušné okresní finanční ředitelství (§ 17, odst. 3 zákona) podle okolností před vyskladněním stanoviti.

Stejnopis ohlášení, potvrzený důchodkovým kontrolním úřadem a vrácený ohlašovateli, musí poplatník uschovati a na požádání dozorčího orgánu finanční správy se jím vykázati.

(4) Průvodní stvrzenku (konsignaci) uvedenou v odstavci 2, č. 3 vyhotovuje poplatník dvojmo. Jeden její stejnopis jest povinen odeslati důchodkovému kontrolnímu úřadu, v jehož obvodu leží výrobna, ze které se přepychový předmět přepravuje, druhý stejnopis provází přepravovaný přepychový předmět. Přepravuje-li se přepychový předmět bez zapravení daně do místa, které leží v obvodu jiného důchodkového kontrolního úřadu než v obvodu toho, kterému byl zaslán stejnopis průvodní stvrzenky (konsignace), zašle tento důchodkový kontrolní úřad stejnopis průvodní stvrzenky (konsignace) důchodkovému kontrolnímu úřadu, v jehož obvodu leží místo určení, kam se přepychový předmět bez zapravení daně přepravuje. Ministerstvo financí nebo úřad jím zmocněný může stanoviti vzor pro průvodní stvrzenku (konsignaci) a po případě celé řízení zjednodušiti.

(5) Na přepravovaném přepychovém předmětu vázne daňová povinnost; poplatník jest proto povinen neprodleně ohlásiti příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu (odstavec 2, č. 1) jeho ztrátu za přepravy nebo za další výroby, uložení nebo vystavení, zapsati ji do záznamu o výdeji (§ 12, odst. 1 zákona) dnem, kdy podává ohlášení o ztrátě, a zaplatiti přepychovou daň. Zaplacení daně může býti na žádost poplatníka prominuto, prokáže-li, že přepychové předměty přišly buď za přepravy nebo v místě, kam byly přepraveny, nazmar.

(6) Oprávnění vyskladňovati bez zapravení daně zanikne, není-li změna, která nastala v ohlášených údajích (odstavec 3), místně příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu předem ohlášena (odstavec 2, č. 1).

Čl. 2.

Osvobození od daně přepychových předmětů převzatých pouze za účelem opravy. (K § 2, č. 2 zákona.)

(1) Přepychové předměty, které převezme poplatník pouze k provedení opravy, jsou osvobozeny od daně za těchto podmínek:

a) převzetí přepychového předmětu k opravě a jeho vydání po provedené opravě jest zapsati do záznamu o příjmu a výdeji s poznamenáním, že jde o pouhou opravu;

b) objednateli opravy přepychového předmětu jest vydati jednak potvrzení o převzetí do opravy, jednak potvrzení o odevzdání předmětu po provedené opravě.

(2) Ze zápisu o opravě [odstavec 1, písm. a)] musí býti zejména patrno, kdy byl přepychový předmět převzat k opravě, stručný jeho popis nebo označení, jméno a adresa toho, kdo jej dal do opravy, v čem záležela oprava a kdy byl přepychový předmět po opravě vydán, cena opravy, po případě další pro daňový dozor důležité údaje.

(3) Za opravu podle § 2, č. 2 zákona se nepovažuje, provedou-li se na přepychovém předmětu takové změny, které mají podstatný vliv na povahu nebo hodnotu přepychového předmětu nebo jeho části.

Čl. 3.

Osvobození od daně přepychových předmětů vyvezených do celní ciziny. (K § 2, č. 3 zákona.)

(1) Od daně jsou osvobozeny přepychové předměty, o nichž poplatník prokáže, že byly vyvezeny přímo z výrobny nebo z místností, kam byly přepraveny bez zapravení daně (čl. 1, odst. 1), do celní ciziny.

(2) Průkaz o tom, že byl přepychový předmět vyvezen, podá poplatník potvrzenou celní prohlášku (odstavce 3 a 4).

(3) Celní úřady projednávají zásilky přepychových předmětů jako zboží, jehož výstup musí býti prokázán (§ 40 celního zákona a § 69 prováděcího nařízení k němu).

(4) Před vyskladněním přepychového předmětu k vývozu do celní ciziny je poplatník nebo jeho zmocněnec povinen podati celnímu úřadu písemnou prohlášku podle příslušných celních předpisů, a to trojmo v souhlasném znění. V celní prohlášce nutno uvésti mimo ostatní náležitosti také položku seznamu přepychových předmětů (příloha zákona) a důchodkový kontrolní úřad, v jehož obvodu je výrobna. Po celním projednání zboží a po potvrzení jeho výstupu podle celních (po případě poštovních) předpisů vydá projednávající celní úřad prvopis celní prohlášky s potvrzeným výstupem straně, druhopis si ponechá jako přílohu svého rejstříku a třetí vyhotovení s potvrzeným výstupem zašle důchodkovému kontrolnímu úřadu označenému v prohlášce.

(5) Důchodkový kontrolní úřad oznámí místně příslušnému okresnímu finančnímu ředitelství zásilku, která byla vyskladněna k daněprostému vývozu a zapsána s tímto označením v záznamu o výdeji, o níž však mu nedošla do tří měsíců ode dne jejího vyskladnění potvrzená celní prohláška, aby předepsalo poplatníkovi daň. Okresní finanční ředitelství předepíše daň rovněž za tu část zásilky přepychových předmětů, která po vyskladnění k vývozu do celní ciziny z tuzemska nevystoupila. Poplatník je povinen zaplatiti přepychovou daň do patnácti dnů po doručení rozhodnutí, jímž byla předepsána.

(6) Daň podle odstavce 5 se nepředepíše:

a) nedošlo-li k vyskladnění přepychového předmětu a bylo-li ohlášení vývozu písemně odvoláno u celního úřadu, který zásilku projednal;

b) nevystoupí-li přepychový předmět, vyskladněný k vývozu do celní ciziny, z tuzemska proto, že byl dodán tuzemskému odběrateli nebo že byl vrácen do výrobny, a učiní-li o tom poplatník písemné ohlášení u celního úřadu, který zásilku ve výrobně nebo v místnostech, kam byly přepraveny bez zapravení daně (čl. 1, odst. 1), projednal, nejdéle do 30 dnů ode dne ohlášení vývozu.

(7) Poplatník je povinen v případech uvedených v odstavci 6 zapsati veškeré nastalé změny v příslušných záznamech o příjmu a o výdeji (§ 12, odst. 1 zákona).

Čl. 4.

Osvobození od daně přepychových předmětů dovezených z celní ciziny. (K § 2, č. 4 zákona.)

(1) Dovoz přepychových předmětů z celní ciziny do volného oběhu v tuzemsku dani zásadně podléhá bez ohledu na to, kdo je dováží a z jakých důvodů. Osvobozen od daně je dovoz přepychových předmětů v dovozním záznamním styku, včetně aktivního zušlechťovacího styku (§§ 62 až 65 celního zákona a §§ 108 až 138 prováděcího nařízení k němu), s podmínkou, že

přepychové předměty budou v záznamní lhůtě vyvezeny do celní ciziny. Zpětný dovoz přepychových předmětů ve vývozním záznamním styku, včetně pasivního zušlechťovacího styku, podléhá však přepychové dani, pokud v povolení nebude stanoveno jinak.

(2) Od daně je osvobozen též dovoz přepychových předmětů, pokud jsou tyto předměty osvobozeny od cla podle § 87 celního zákona a prováděcího nařízení k němu.

(3) Při zpětném dovozu přepychového předmětu podle § 105, odst. 2 celního zákona nutno vybrati přepychovou daň vzhledem k ustanovení § 214, odst. 6 prováděcího nařízení k celnímu zákonu. Od vybrání daně by mohlo býti upuštěno pouze v tom případě, kdyby dovozce po splnění ostatních podmínek § 214, po případě podmínek § 215 prováděcího nařízení k celnímu zákonu prokázal daňovou stvrzenkou, že z přepychového předmětu vyvezeného z volného oběhu v celním území byla daň zaplacena. Kdyby tato skutečnost nemohla býti v celním řízení hodnověrně prokázána, vybere celní úřad daň a dovozce má možnost uplatňovati její vrácení u příslušného okresního finančního ředitelství ve lhůtě stanovené v § 10, odst. 2 zákona.

(4) Při zpětném vývozu cizozemského přepychového předmětu podle § 105, odst. 3 celního zákona může býti daň vrácena za podmínek stanovených v § 216 prováděcího nařízení k celnímu zákonu.

(5) Průvoz přepychových předmětů nepodléhá dani pod podmínkou, že provážený předmět se nedostane do volného oběhu v celním území a že v nezměněném stavu vystoupí opět do celní ciziny.

Čl. 5.
Soukromá potřeba. (K § 3, odst. 2 zákona.)

O soukromou potřebu jde, dá-li si kdo (objednatel) vyrobiti přepychový předmět pro svou osobní potřebu, pro potřebu své vlastní domácnosti nebo pro jiné nevýdělečné upotřebení.

Čl. 6.
Účtovaná cena. (K § 4, odst. 1, větě první a k § 4, odst. 3 zákona.)

(1) Zásadně jest základem daně prodejní cena přepychového předmětu, kterou poplatník účtuje odběrateli, včetně výdajů, daní a dávek v ceně obsažených (nečítajíc v to daň přepychovou), bez zřetele k tomu, jsou-li zvlášť uvedeny v účtu nebo ne; podmínečně přiznávané slevy (na př. skonto, celoroční rabat a pod.) se od ní neodečítají. Odečítati lze pouze rabaty, které vyjadřují přípustné obchodní rozpětí.

(2) Do ceny se však nezapočítávají, jsou-li zvláště v účtě uvedeny:

1. náklady na přepravní obaly v obchodě obvyklé,
2. výdaje za přepravu (včetně nákladů za její pojištění a obstarání a včetně jiných výdajů s ní spojených) od poplatníka k odběrateli od vzniku daňové povinnosti.

(3) O účtované ceně při dovozu přepychového předmětu platí obdobně ustanovení § 92 celního zákona a § 176 prováděcího nařízení k němu.

Čl. 7.
Vlastní spotřeba. (K § 4, odst. 1, větě druhé a k § 4, odst. 4 zákona.)

Vlastní spotřebou se rozumí bezúplatné vzetí přepychového předmětu z vlastní výrobny pro osobní potřebu poplatníkovu, pro jeho vlastní domácnost nebo pro jiné nevýdělečné upotřebení, pro zaměstnance poplatníkovy nebo pro representační účely.

Čl. 8.
Cena rozhodná pro určení předmětu jako předmětu přepychového. (K § 4, odst. 9 zákona.)

(1) Pro určení, jsou-li vyskladňované nebo dovážené předměty, u nichž je v seznamu přepychových předmětů určována zbytnost potřeby jejich cenou za jednotku zboží, předměty přepychovými, rozhoduje účtovaná nebo obecná cena, která by byla v případě zdanění základem daně.

(2) V pochybnostech stanoví obecnou cenu místně příslušné okresní finanční ředitelství. Pro stanovení ceny při dovozu platí obdobně ustanovení § 92 celního zákona a § 176 prováděcího nařízení k němu.

Čl. 9.
Vznik daňové povinnosti. (K § 5 zákona.)

(1) Vyskladněním se rozumí každé odstranění daňového předmětu z výrobny.

(2) Za výrobnu se považují výrobní, skladní a prodejní (obchodní) místnosti, které jest podle §§ 11 a 20, odst. 2 zákona ohlásiti a jež jsou spolu místně spojeny.

(3) Výrobními místnostmi jsou prostory, kde se přepychové předměty prvotně vyrábějí, zpracovávají, opracovávají, zušlechťují, obnovují, opravují nebo jakkoli upravují (též sestavují). Slouží-li výrobní místnosti zároveň za sklad (odstavec 4) nebo za místnosti prodejní - obchodní (odstavec 5), nemění to nic na jejich povaze výrobních místností.

(4) Skladními místnostmi (skladiště, sklad) se rozumějí prostory, ve kterých se přepychové předměty ukládají do té doby, než dojde buď k jejich dalšímu zpracování, opracování, zušlechťování, obnovování, opravování nebo k jakémukoli jinému upravování (též sestavování) nebo k jejich uvedení do volného oběhu.

(5) Prodejními (obchodními) místnostmi se rozumějí prostory, kde se sjednává a uskutečňuje odbyt přepychových předmětů do volného oběhu.

Čl. 10.
Způsob placení. (K § 6, odst. 1 zákona.)

(1) Poplatník je povinen zaplatiti splatnou daň nejpozději patnáctý den druhého kalendářního měsíce následujícího po měsíci, v němž byl přepychový předmět vyskladněn do volného oběhu (na př. za přepychové předměty vyskladněné v měsíci lednu nejpozději dne 15. března). Ustanovení § 6, odst. 1, čtvrtá věta zákona zůstává nedotčeno.

(2) Daň se platí šekovým nebo odúčtovacím řízením u poštovní spořitelny na účet místně příslušného okresního finančního ředitelství, na Slovensku na účet pověřenectva financí.

(3) Měsíční účet přepychové daně vede poplatník trojmo. Uzavře jej vždy na konci každého kalendářního měsíce a sám vypočítá daňovou náležitost za celý měsíc, při čemž po případě odečte z vypočtené náležitosti daň připadající na předměty vrácené (§ 10, odst. 1 zákona) a daň, kterou jest oprávněn si včítati podle § 8 zákona (čl. 11). Vyplývající daňovou částku jest pak povinen poukázati bez úředního vyzvání místně příslušnému okresnímu finančnímu ředitelství, na Slovensku pověřenectvu financí, způsobem uvedeným v § 6, odst. 1 zákona a v odstavcích 1 a 2.

(4) Ustanovení § 6, odst. 4 zákona zůstává nedotčeno.

Čl. 11.
Včítání daně. (K § 8 zákona.)

(1) Poplatník jest oprávněn odečísti si přepychovou daň, kterou sám zaplatil při nabytí přepychového předmětu v tuzemsku nebo při dovozu, od daně, kterou je při vyskladnění povinen platiti z přepychového předmětu, který byl vyroben z přepychového předmětu v tuzemsku nabytého nebo z ciziny dovezeného, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

1. prokáže-li daňovou (celní) stvrzenkou, že daň, kterou odečítá, byla v této výši zaplacena;
2. je-li zapsán přepychový předmět, z něhož se má vyrobiti jiný přepychový předmět
   a) v záznamu o příjmu přepychových předmětů,
   b) v záznamu o včítání přepychové daně a
3. uskladní-li tento přepychový předmět ve skladišti přepychových předmětů.

(2) Záznam o včítání přepychové daně musí obsahovati zejména tyto údaje:

1. den převzetí přepychového předmětu,
2. označení dokladu o zaplacení přepychové daně,
3. označení množství a druhu převzatých přepychových předmětů, uvedení položky seznamu přepychových předmětů a ceny účtované za tyto předměty,
4. částku přepychové daně připadající na přepychový předmět podle příslušného dokladu (číslo 2),
5. označení množství a druhu přepychových předmětů, které byly vyrobeny z předmětů uvedených pod č. 3, odděleně podle položek seznamu přepychových předmětů; při vyskladnění se záznam doplní zápisem o výši ceny účtované poplatníkem odběrateli,
6. částku přepychové daně připadající na nově vyrobené předměty uvedené pod č. 5.

(3) Poplatník uzavře záznam o včítání přepychové daně koncem každého kalendářního měsíce a částku přepychové daně, kterou si smí včítati, převede do měsíčního účtu přepychové daně. Podrobnosti o způsobu vedení záznamu o včítání přepychové daně, po případě i jeho vzor, vydá ministerstvo financí.

Čl. 12.
Ručení. (K § 9, odst. 4 zákona.)

(1) Rodinnými příslušníky podnikatele (poplatníka) se rozumějí:

1. rodiče, nevlastní rodiče, osvojitelé, pěstouni, tchán, tchýně, prarodiče;
2. manžel nebo manželka, druh nebo družka;
3. děti, nevlastní děti, osvojenci, schovanci, zeťové, snachy, vnuci, vnučky, pravnuci a pravnučky;
4. sourozenci a osoby sešvagřené až do druhého stupně a jejich děti (též nevlastní děti, osvojenci, schovanci);
5. sourozenci druha nebo družky.

(2) Nezáleží na tom, zda osoby uvedené v odstavci 1 žijí s podnikatelem ve společné domácnosti nebo ne a zdali příbuzenství nebo švagrovství spočívá na manželském nebo na nemanželském zrození nebo spolužití. Manžel nebo manželka a osoby sešvagřené až do druhého stupně ručí podle § 9, odst. 4 zákona, i když manželství, které založilo jejich manželský nebo švagrovský poměr k podnikateli, v době uplatnění ručení již netrvá. Totéž platí obdobně také u druha nebo družky, i když v době uplatnění již spolu nežijí.

(3) Osobou podstatně na podniku zúčastněnou se rozumí každá fysická osoba, která sama nebo svými rodinnými příslušníky (odstavce 1 a 2), dohromady je zúčastněna na podniku více než čtvrtinou. Účastenství prostřednictvím držitele (správce k věrné ruce) nebo prostřednictvím společnosti se tu klade na roveň přímému účastenství.

Čl. 13.

Vrácení daně. (K § 10, odst. 2 zákona.)

(1) Kdo, zabývaje se mezinárodní směnou zboží (na př. obchodník - vývozce), vyvezl v nezměněném stavu do celní ciziny přepychový předmět, kterého nabyl v tuzemsku, nebo který dovezl z celní ciziny, má nárok na vrácení daně, prokáže-li, že

1. byl přepychový předmět vyvezen do celní ciziny a že
2. byl vyvezen v nezměněném stavu.

(2) Za nezměněný stav (odstavec 1, č. 2) se považuje též, byl-li přepychový předmět toliko opatřen novým nebo jiným obalem anebo čištěním, natřením nebo jinak zevně upraven k prodeji.

(3) Skutečnost, že přepychový předmět byl vyvezen, prokáže žadatel obdobným způsobem jako je uvedeno v čl. 3, odst. 2.

(4) Nárok na vrácení daně přísluší vývozci uvedenému v odstavci 1 nebo jeho zmocněnci, který za něho prováděl celní řízení vývozní, podal-li průkaz o tom, že přepychový předmět vyvezl.

(5) Žádost za vrácení daně musí býti podána u okresního finančního ředitelství místně příslušného podle sídla podniku písemně a musí z ní býti zejména patrno:

1. den, kdy žadatel přepychových předmětů nabyl nebo kdy je dovezl, jejich cena, druh, počet a množství, jakož i položka seznamu přepychových předmětů;
2. přesná adresa žadatelova;
3. přesná adresa toho, kdo přepychový předmět žadateli dodal;
4. částka daně, o jejíž vrácení se žádá;
5. den vývozu přepychového předmětu do celní ciziny. K žádosti jest připojiti průkaz o zaplacení přepychové daně a o výstupu přepychového předmětu v nezměněném stavu do celní ciziny. Za všechny zásilky vyvezené v jednom kalendářním čtvrtletí jest podati společnou žádost za vrácení daně ve lhůtě stanovené zákonem (§ 10, odst. 2 zákona). V případech hodných zvláštního zřetele může okresní finanční ředitelství svoliti, aby žádost za vrácení daně byla podávána za kratší období.

Čl. 14.

Ohlašovací povinnost. (K § 11 zákona.)

Poplatník jest povinen podati trojmo důchodkovému kontrolnímu úřadu příslušnému podle místa výroby ohlášení výroby. Ohlášení je povinen vlastnoručně podepsati a opatřiti datem. Důchodkový kontrolní úřad potvrdí první jeho stejnopis a vrátí jej podateli jako důkaz o splněné ohlašovací povinnosti. Poplatník je povinen potvrzené ohlášení uschovati a na požádání se jím vykázati dozorčím orgánům finanční správy.

Čl. 15.

Dodatečné zdanění. (K § 20, odst. 3 a 5 zákona.)

(1) Obecnou cenou podle § 20, odst. 3 zákona se rozumí cena, která se v den počátku účinnosti zákona obvykle platila při vyskladnění nebo při dovozu z ciziny ve velkém za přepychový předmět

stejného nebo podobného druhu v místě výrobny nebo v místě celního projednání, a to nečítajíc v to daň přepychovou.

(2) Kdo zcizuje přepychový předmět, z něhož jest zaplatiti daň podle § 20, odst. 3 zákona, je povinen při jeho odevzdání vydati odběrateli účet a pro sebe pořídíti jeho opis. V účtu musí býti přepychová daň odděleně účtována. Účet musí obsahovati:

a) jméno (firmu) a bydliště (sídlo) osoby, která přepychový předmět zcizuje,

b) datum vyhotovení účtu,

c) druh a množství přepychových předmětů podle pojmenování v obchodě obvyklého s uvedením položky seznamu přepychových předmětů,

d) obecnou cenu (odstavec 1) každého jednotlivého předmětu, po případě úhrn obecných cen přepychových předmětů téhož druhu a téže ceny,

e) přepychovou daň vypočtenou z obecné ceny každého jednotlivého přepychového předmětu (z úhrnu obecných cen přepychových předmětů téhož druhu a téže ceny) s uvedením daňové sazby stanovené v seznamu přepychových předmětů.

(3) Osoba povinná vydati účet podle odstavce 2 musí uschovávati opisy účtů po dobu šesti let od konce kalendářního roku, ve kterém byl účet vyhotoven, a to jako přílohy k oznámení, které podala podle § 20, odst. 3 zákona. Tímto ustanovením nejsou dotčeny zvláštní předpisy o delších lhůtách, které jsou stanoveny pro úschovu účetních dokladů.

Čl. 16.
Účinnost a provedení. (K § 24 zákona.)

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 27. prosince 1947; provede je ministr financí spolu se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. Zenkl v. r.

Dr. Kočvara v. r.

Tymeš v. r.

Masaryk v. r.

arm. gen. Svoboda v. r.

Dr. Ripka v. r.

Nosek v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Kopecký v. r.

Ing. Jankovcová v. r.

Ďuriš v. r.

Dr. Čepička v. r.

Hála v. r.

Dr. Procházka v. r.

Majer v. r.

Dr. Franek v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.